

capo V.

1. Už zase skončil flám,
do vodky džus ti dám
a pak ti spočítám nový ztráty.
Úsměv si namaluj, i kdyby nebyl tvůj,
vždyť co ti zbejvá, než se mi smát.

Popelko mejdanů, co snídá v županu
a nechce tancovat podle táty.
Víš dobře kudy jde, tak ať tě nemine,
víš, že zázrak prej se smí stát.

- R: Popel a hrách,
a hry, co se nedají vyhrát
než s velkejma ztrátama.
Popel a hrách,
kdo ví,
s kým Popelko půjdeš spát.
Holubi odlítli, přeber si to sama,
přeber si to sama..

2. Žiješ na kolejích,
všichni tě milují,
krom toho, kdo chybí ti teď nejvíc.
Ten, co mu utíkáš, neboť mu zazlíváš,
že tě měl tak trochu moc rád.

Jsi místní Popelkou, hraješ si na velkou,
každou noc vyzkoušíš novejšť střevec.
Než ze sna procitáš, půlnoc je odbitá,
kočár dávno ztratil se v tmách.

- R:
3. Žiješ na kolejích,
vlaky už odjely
a město polyká dětský stíny.
Pod vokny napad sníh a lidi v ulicích,
jsou tak prázdný, až se chce řvát.

Si diva z divanu, sedáš si na vanu
a smeješ se z pod vočí černý splíny.
Víš dobře kudy ne, nebe tě nemine,
tak proč beješ tak nejistá.

- R: +
přeber si to sama